

De Canadese veehouderij en de transitie in huisvestingsystemen

Als stagiair op de Landbouwfederatie Washington, D.C. heeft Niels van den Broek de Canadese veehouderij in kaart gebracht. Hierbij ligt de nadruk op ontwikkelingen betreffende diervriendelijke productiemethoden. Belangrijkste conclusie is dat er een transitie zal plaatsvinden in de huisvesting van zeugen (groepshuisvesting als norm) en leghennen (verbod op kooihuisvesting). Dat biedt kansen voor de afzet van kennis en innovatie.

De Canadese veehouderij heeft een sterke band met Nederland. Niet alleen hebben vele veehouders in Canada een Nederlandse achtergrond, ook de export van veehouderijproducten naar Canada is aanzienlijk. In 2012 had de Nederlandse export een waarde van ruim \$ 48,4 miljoen. De belangrijkste exportproducten zijn zuivelproducten (ruim \$ 28,2 miljoen), gevolgd door machinerie (bijna \$13 miljoen) en varkensvlees (ruim \$ 6,4 miljoen).

Uit informatie van StatCan en CBS over de melkveehouderij, varkenshouderij en pluimveehouderij in Canada, blijkt dat de veehouderij geconcentreerd is in de provincies Ontario en Québec. De varkenshouderij in Manitoba kent echter het hoogste productievolume, goed voor 29,7% van de totale productie (2011).

De zuivel- en pluimveesectoren in Canada worden gekenmerkt door een supply management system. Dit houdt in dat federale en provinciale marketing boards het productievolume vaststellen en verdelen onder de provincies en veehouders. De prijzen worden per provincie vastgesteld, door middel van onderhandelingen tussen de provinciale marketing board en de betreffende afnemers. De binnenlandse markt wordt afgeschermd en import wordt maar in zeer kleine hoeveelheden toegestaan. Canadese veehouders worden op deze manier beschermd tegen prijs- en vraagschommelingen.

Een gevolg hiervan is dat Canada één van de weinige landen in de wereld is waar kippenvlees duurder is dan varkensvlees. Een ander gevolg is dat verticale integratie en schaalvergroting worden gehinderd, wat innovatie in de weg kan staan.

De varkenshouderijsector is als enige niet gereguleerd door een dergelijk systeem,

waardoor het productievolume en de prijs niet vastliggen. In deze sector is er wel sprake van verticale integratie en schaalvergroting; de meeste varkensvleesverwerkers hebben een aanzienlijk percentage van hun vraag in eigen handen. Olymel en Maple Leaf Foods hebben gezamenlijk ongeveer tweederde van de slachtcapaciteit in handen.

Het proces van integratie is de laatste jaren versneld door de lage marges in de sector. Hoge voedsel- en brandstofprijzen, lage varkensprijzen en een relatief sterke Canadese dollar (tegenover de Amerikaanse) hebben tot economisch lastige jaren geleid. Bovendien heeft het Country-of-Origin Labeling (COOL)-programma in Amerika de export van varkens naar de VS ernstig verstoord. In 2011 zijn 40% minder varkens geëxporteerd naar de VS dan in 2007. Al met al hebben vele varkenshouders zich genoodzaakt gezien te stoppen of op contractbasis te gaan werken voor afnemers.

De Canadese overheid laat de ontwikkeling van diervriendelijke productiesystemen voornamelijk over aan de markt. De belangrijkste organisatie op dit gebied is de NFAAC (National Farm Animal Care Council). NFAAC is verantwoordelijk voor de gedragscodes in de veehouderij. Hoewel vrijwillig van aard, wordt er in provinciale wetgeving naar verwezen en worden ze door marketing boards overgenomen als norm binnen de sector. Deze codes kunnen dus worden gezien als leidraad voor de ontwikkelingen in de veehouderij.

Twee grote veranderingen die in de nieuwe gedragscodes (die vanaf dit jaar gelden) aan de orde komen, zijn de geldende huisvestingsnormen voor de legpluimvee- en varkenshouderij. In de conceptversie van de gedragscode voor de varkenshouderij is opgenomen dat per juli 2024 groepshuisves-

ting voor zeugen vereist zal zijn. In de legpluimvee-sector staat het gebruik van conventionele kooihuisvesting onder druk. Naar verwachting wordt deze verboden. De sector heeft in Manitoba al een voorschot genomen, door vanaf eind 2014 de constructie van nieuwe conventionele kooihuisvesting te verbieden. Verwacht wordt dat andere provinciale marketing boards binnenkort volgen. Beide veranderingen in huisvesting bieden mogelijkheden voor afzet van Nederlandse producten. Hierbij moet niet alleen gedacht worden aan stalrichtingen, maar ook aan ondersteunende producten als individuele dierherkenning.

Bron: UN Comtrade.

Onlangs bezocht een Canadese delegatie op uitnodiging van het ministerie van EZ het Varkens Innovatie Centrum in Sterksel. Vanuit de landbouwfederatie Washington werd de delegatie begeleid door Caroline Feitel, Agricultural Assistant.

